

سُورَةُ سَبَا (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾

سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواپەیی کە هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیە، هەر هەمووی، ئەو خواوەنیتی، ستایش و سوپاس لە قیامەتدا (لە بەهەشتدا) هەر پێشکەش بەو دەکریت، ئەو (خواپە) زۆر داناو ئاگایە.

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾

دەزانی چی دەچێ بەناخی زەویداو چیشی لێ دێتە دەرەوە، چی لە ئاسمان دێتە خوارەوەو چیش پیایدا بەرز دەبێتەوه، ئەو زاتە زۆر میهربان و لیخۆشبوو (بەنێسبەت ئیمانداران و تەوبەکارانەوه). وَقَالَ الَّذِينَ

كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي

السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾ ئەوانەى کافرو

حەقیقەشن دەڵێن: قیامەت هەر نایەت و نامانگات، (ئەى پێغهەمبەر ﷺ) پێیان بڵێ: (وانیە) ئەرى!! سویند بە

پەرورەدگارم هەر یەخەتان دەگریت (چونکە ئەو زاتە) زانایە بە نەینی و شاراوەکان و (هەر خۆی دەزانی کەى

بەریای دەکات)، بەقەدەر ئەتۆمیک لە ئاسمانەکان و زەویدا ناتوانیتلەو پەنەیان بێت، وه لهوێش بچوو کتر بێت یان

گەرەتر (چونکە هەموو شتێک) لە کتیی تاییەتیدا پروون و ئاشکرایە (لوح المحفوظ) دا کە وه ک دەسگایەکی

کۆمپیوتەری وایە، هەموو شتێک تۆمارە. لَيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ

وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾ ئەمەش بۆ ئەوێ پاداشتی ئەوانە بداتەوه کە باوەریان هیناوه و کردەوێ چاک ئەنجام دەدەن،

هەر بۆ ئەوانیش لیخۆشبوون و رزق و رۆزوی ناسک و نازدار (لە بەهەشتی بەریندا) بۆیان ئامادهیه. وَالَّذِينَ

سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ ﴿٥﴾ ئەوانەش کە هەول و کۆشش دەدەن تا

بەربەست دروست بکەن لە رێگەى پەيامى ئێمەداو خەلكى وێڵ دەکەن لە بەرنامەى ئێمە، ئەوانە سزاو

تۆلەیهکی زۆر بەئیش و پڕ ئازاریان بۆ ئامادهیه. وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ

الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾ ئەوانەى كە زانستى و زانىريان ھەيە (چ زانستىيە ئايىنيەكان
 ۋەك گاورو جوو يان ئەوانەى رۆدەچن لەزانستىيە مادىيەكانا) چاك دەزانن كە ئەوھى لەلایەن پەرۋەردگار تەوھ
 بۆت رەوانەكراوھ ھەق و راستەقىنەيە، ھىدايەتبەخشەو رېئىونى بەخشە بۆ رېيازى پەرۋەردگارى خاوەن
 دەسەلات و شاھىستەى سوپاس و ستايش. **وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا**
مُرِّقْتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾ بى بىروكان (بەگالئەپىنكردنەوھ) دەلێن: ئاىا پىاوېكتان
 پىناسىنن كە ھەوالئان دەداتى، كە كاتىك پارچە پارچە بوون و ھەلا ھەلا بوون لە تووى خاكدا، ئىوھ
 سەرلەنوئى دروستدەكرىنەوھ!! **أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي**
الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ ئاىا درۆ بەدەم خواوھ ھەلدەبەستى، يا شىت بووھ؟! (نەخىر...!!) ئەوانەى كە
 باوھريان بە رۆژى دواى و قىامەت نى، لە سزاي سەختا دەبى ژيان بەرنەسەر (چونكە لەدنيادا) زۆر گومراو
 سەرلېشىواو بوون. **أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِن نَّشَأْ نُخَسِّفْ بِهِمُ**
الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ﴿٩﴾ ئاىا ئەوھ ناينن چى
 دەورى داوون لە ئاسمانەكان و زەويدا، سەرنجى بەردەميان نادەن؟! ئاورپىك لو دواوھ نادەنەوھ؟! ئەگەر بمانەوئى لە
 ناخى زەويدا نوقيمان دەكەين، يان پارچەيەكيان لە ئاسمانەوھ بەسەردا بەردەدەينەوھ، ئا لەو تواناو دەسەلاتدارىيەدا
 نىشانەى رپوون و ئاشكرا ھەيە بۆ ھەر بەندەيەك كە دلى لای خوا بىت و ھوشى لای رەزامەندى ئەويىت.
﴿١٠﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يٰجِبَالُ اَوْبِي مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَٱلنَّارُ لَهُ ٱلْحَدِيدُ ﴿١١﴾ ئىمە رېزىك و بايەخىكى
 زۆرمان بەخشىوھ بە داود (فەرمانمان داوھ كە: (ئەى كىوھكان و بالندەكان (تەسبيحات و سرودى ستايشى)
 لەگەلدا بلىنەوھ، ھەروھە ئاسنىشان بۆ نەرم كردووھ (وھكو (معجزة) يەك تا پىداويستىيەكانى بە ئاسانى لى
 دروست بكات). **﴿١٢﴾ أَنْ أَعْمَلَ سَبْعَتِ وَقَدِيرٍ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا صَاحِبًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٣﴾**
 ھەروھە فەرمانمان پىدا كە قەلغانى دەرەدامان دروست بكات، ئەلقەكانى بەرپىك و پىكى رپىك بخت و لە
 يەكيان تىيەلكيش بكات، نە زۆر تەنك بىت و بەرگە نەگرىت، نە زۆر سەنگىن بىت و ھەلگىرى بىزار بكات،
 ھەروھە فەرمانمان پى دان : كارو كەدەوھى چاكە ئەنجام بەدن، دلنياشبن كە من بينام بە كارو كەدەوھەتان.

وَلَسَلِّمَنَّ الرِّيحُ غُدُوَهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ
بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾ بۆ سوله یمانیس بامان خسته ژیر
فهرمانیه وه، به یمانان یهك مانگه ری دهرؤیشت و ئیواران یهك مانگه ری دههاته وه، کانی مسیشمان بۆ تونده وه،
له پهریانیس ههندیکنان بۆ راهیتنا که له بهردهستیدا کار بکهن به مؤلهتی پهروهردگاری، جا ئه وهی له فهرمانی
ئیمه دهرچیت سزای دۆزهخی پی دهچیزیت. **يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجِفَانٍ**
كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا ءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ سوله یمان ههرچی
بوستانیه، په ری یهکان بۆیان دروست دهکرد، له شوینی خوا په رستی و په یکهرو هوزو مه نجه لی گه وره ی
به جوریک که له جیکه ی خو ی دامه زراوه و ناجو لیت. ئه ی نه وه شوینکه وتوانی داوود: ئیوه به کردارو گوftar
سوپاسگوزارین، ههرچه نده که میك له بهنده کانم سوپاسگوزارن. **فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ**
مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَن لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا
فِي الْعَذَابِ أَلْمِهِيْنَ ﴿١٤﴾ کاتی که بریاری مردنی (سوله یماناندا، په ریبه کان نه یانزانی که مردوه)، تا مۆرانه
گوچانه که ی کلور کرد، کاتی که کهوت ئه وسا په ریبه کان بۆیان دهرکهوت که ئه گهر غه یب زان و نه یینزان بوونایه
ئاوا له کارو فرمانی ناخو شدا به رده وام نه ده بوون، (ههر که زانیان سوله یمان وه فاتی کردوه ده ستیان له کار
هه لده گرت). **لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ ءَايَةٌ جَنَّتَانِ عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ**
وَأَشْكُرُوا لَهُ بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾ به راستی بۆ خه لکی سه بهء له شوینه واریاندا به لگه و نیشانه ی
(ده سه لاتی خوا هه یه)، باخی زور گه وره له لای راست و چه پی ناوجه که یاندا خه ملی بوو، (مؤله ت درابوون
که): بخو ن له رزق و رۆزی په روه ردگارتان و سوپاسگوزاری بن، ولایتیکی خو ش و ئاوه دان و په روه ردگاریکی
لیخو شبوو و لیبوره تان هه یه. **فَاعْرِضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُم بِجَنَّتَيْنِ ذَوَاتِی**
أَكْلِ خَمِطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ به لام ئه مان له باتی شوکرانه بژی ری و خوا په رستی پشتیان
هه لکردو (به دهم بانگه وازی خواوه نه چوون)، ئیمه ش لافاو یکی و یرانکه رمان بۆ ناردن، (که باخ و بیستانی
کولکردن) له جیاتی ئه و دوو باخه گه وره یه دوو باخی درکاوی به روه بووم تال و دره ختی بیبه رو که میك دره ختی

(سدر) یش که به روبرو میکی که می ههیه، ینان به خشین. **ذَٰلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا**
الْكَفُورَ ﴿١٧﴾ ئەو بارودوخەى که به سەریاندا هات دەرئەنجامی بێ ئیانی و کافریتیاندا بوو، مەگەر ئیمە تۆلە هەر
له کافران ناسینین؟! **وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ**
سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ ﴿١٨﴾ لەو هودوا ئیمە له ئیوان ئەوان و ئەو شوینەدا که بهرەگەتمان به سەردا
پژاندبوون دیهات و ئاوه دانی ئاشکرا هەبوون، که به بێ ماندو بوون ئەو سەفەرانیان دەرکرد له ئیوان شام و
یەمەندا ماوهی ئیوان دیهاتەکانیان دەرپری به ئاسانی و بێ ماندو بوون، وه (بینان وتبوون، ده سەفەر و بازرگانی
بکەن)، بڕۆن چەندەها شەو و رۆژ بێ ئەوهی هیچ ترس و بێتەن هەبێت. **فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا**
وظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَقٍ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾
کهچی لەو نازو نەعمەتەش بێزار بوونو وتیان: پەرەدگارا ئیوانی رینگەو سەفەرەگەمان لەیهک دوور بخەرەوه، (بەم
داخواریهیان) سەمیان له خۆیان کرد ئیمەش کردمان به داستان و باسی سەرزاری خەلکی، وه پارچه
پارچه مان کردن، به راستی ئا لەو (پروودا و حالەتانهدا) بەلگەو نیشانهی تەواو ههیه بۆ کهسانی که خۆگرن له کاتی
ناخۆشی و تەنگانهدا، وه سوپاسگوزارین له کاتی خۆشیدا (وه ههول بدهن وه کو ئەو قەومە ناله باره بیانووگره
نەبن). **وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ** ﴿٢٠﴾ له راستیدا گومانی شە یتان
به راست دەرچوو به رامبەر ئەو جوهره که سانه (که وتبووی : دهینی زۆریه ی خەلکی سوپاسگوزار نابن بێ پەروا
شوینی کهوتن، جگه له دهستهیهک له برواداران. **وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ**
بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ جا وه نه بێ (ئیبلیس) هیچ دهسه لاتیکی
به سەریاندا بێت، به لکو ئیمە (ویستومانه) که کێ باوهری به قیامەت و رۆژی دواي ههیه و کیش له شک و
گوماندا به دەرکهوێت، دلنیا به ئەهی پینغه مبهەر ﷺ که پەرەدگاری تۆ ئاگادارو چاودێره به سەر هه موو شتی کداو
هیچ شتیکی لی بزر نایێت. **قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ**
وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّن ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾ ئەهی پینغه مبهەر ﷺ به هاوڵپەرستان
بلی: با هاناو هاوار بیهن بۆ ئەو شتانهی که له جیاتی خوا (دهیانپەرستن)!! (ئهوانه) خاوهنی بچوکتەر له ئەتۆمیکی

A diagram of a cell. It consists of a large rectangle representing the cell membrane. Inside this rectangle is a smaller, darker rectangle representing the nucleus. The nucleus is positioned slightly to the left of the center. The cell membrane is drawn with a simple line, and the nucleus is filled with a solid dark color.

بى پرواكان دەلڤن: (باشە) كەي ئەم بەلڤنە (قىامەت و زىندوبونەو) دېتە دى ئەگەر ئېوھ راست دەكەن. **قُلْ**
لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَعْجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾ پېيان بلى: كاتىك دىت كە ناتواننە
 تاوېك دوا بىكەون نە تاوېك پېش بىكەون (بەلكو لەكاتى خۇيدا ئامادە دەكرېن). **وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ**
بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ
بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾ ئەوانەى كە بى پروا
 دەلڤن: ھەرگىز باوېر بەم قورئانەو بەو (كتىبانەش) ناكەين كە پېش ئەم (رەوانە كراوھ)، خۇ ئەگەر دەبىنى (لە
 رۆژى قىامەتدا) چۆن ستەمكاران وەستىئارون لەبەردەم (دادگای) پەرورەدگار ياندا قسە دەلڤن بە يەكترو
 (يەكترى تاوانبار دەكەن)، لاوازكراوھكان بە زۆردارو دەسەلاتدارەكان دەلڤن: ئەگەر ئېوھ نەبوونايە ئىمە باوېردار
 دەبووين. **قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ**
كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ دەسەلاتدارو زۆردارەكانىش بەلاوازكراو و ژىردەستەكان دەلڤن: بۆچى ئىمە رېگەى ھىدايەتەن
 لى بەستېوون و نەماندەھىشت دواى ئەوھى كە بۆتان ھاتبوو؟! نا، وا نىھ، خۇتان تاوانبارو تاوانكارن. **وَقَالَ**
الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْأَيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ
أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَعْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ دووبارە) لاوازكراو ژىردەستەكان بە زۆردارو دەسەلاتدارەكان دەلڤن: نا، وانىھ، بەلكو پېلان
 و نەخشەى شەوانە رۆژ بوو كە فەرمانتان پىادەداين كە بروامان بە خوا نەبى و (شوینى رېگەو رېيازى
 نەكەوين)، ھاوھلى بۆ برىار بدەين، (پاشان ھەموان) پەشمانى لە دەرونياندا دەشارنەوھ (بەتايىھەتى كاتىك كە) ئەو
 سزاو تۆلەيان بىنى كە بۆيان ئامادەيە، (ئەوسا ئىتر) كۆت و زنجىرمان كرده گەردنى ئەوانەى كە بى پروا بوون،
 مەگەر پاداشتيان لەبرى كارو كردهكانيان نىھ؟! **وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا**
أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾ ئىمە بۆ ھەر شوئىنىك (پېغەمبەرىكى) بىدارخەرەوھەمان نەناردوھ، خوشگوزەرانان
 نەيانووتې: ئىمە بروامان بەم (پىروباوېرە) نىھ كە بەئېوھدا رەوانەكراوھ!! **وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا**

فَخُنْ بِمُعَذِّبِينَ ۝۳۵ ههروهه ها وتوو یانه: ئیمه سامان و نهوهی زورترمان ههیه (له ئیانداران، دیاره که خوا ئیمه ی خوش دهویت!!)، ئیمه (له قیامه تدا) سزاو ئه شکهنجه نادریین!! **قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝۳۶** پێیان بلی ئه ی پیغه مبه ر ﷺ به راستی ئه وه، پهروه ردگاری منه که رزق و رۆزی زور ده به خشیت به هه رکه سیك که بیهو ی، یان که می ده کاته وهو تهنگی ده کاته وه (بیگومان هه ردوو حاله ته که بو تاقیکردنه وهیه) به لام زوربه ی خه لکی به (نهیینی کاره کمان) نازان و په ی پی نابه ن. **وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الصَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ ءَامِنُونَ ۝۳۷** له راستیدا نه مالتان و، نه نه وه تان شتیك نین که بنه هو ی نزیكبوونه وه تان له ئیمه، (یا رازیوونی ئیمه لیتان)، به لکو ئه وانیه که باوه رپان هیناوه و کارو کرده وه ی چاکه ئه نجامده دن (ئه وانه نزیکن له ئیمه وهو ریزیان لای ئیمه ههیه) ئا ئه وانه پاداشتیان چند به رابه ره به هو ی کرده وه ی چاکانه وه، هه ر ئه وانیش له کوشك و ته لاره کانی (به هه شتدا) به ئاسودیی و ئارامیی و خوشیی، ژیان ده به نه سه ر. **وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ۝۳۸** ئه وانه س که هه ول و کوشش ده دن (تا به ربه ست بجه نه رپی) ئایه ته کان ئیمه، ئا ئه وانه بو ناو سزاو ئازار راییچ ده کرین. **قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۖ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝۳۹** ئه ی پیغه مبه ر ﷺ پێیان بلی: به راستی پهروه ردگارم رزق و رۆزی ده به خشیت به هه رکه س له به نده کانی یا لئی ده گریته وه، ئیوه ش هه ر شتیك ده به خشن ئه و زاته پێتان ده به خشیت وه (هه ندیک جار له دینادا، پاداشتی قیامه تیش با بوه ستیت)، چونکه ئه و خواجه چاکترین رزق و رۆزی به خشه. **وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ أَهْلُؤَلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝۴۰** رۆژیک دیت که هه موان کۆده کرینه وه (ئه وسا خوا به فریشته کان ده فه رمویت: (به راست)، ئه وانه ئیوه یان ده په رست؟! **قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُونَ ۝۴۱** له وه لامدا ده لێن: پاکیی و ستایش بو تو (ئه ی پهروه ردگار) تو یارو یاوه ری ئیمه ی نه ک ئه وان، به لکو ئه وان به رپیان ده په رست، زوربه یان باوه رپان پێیان هه بوو (باوه رپان به جادووگه رو ده جاله کان هه بوو). **فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ**

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾

ئەو ئىتر ئەمپرو كەستان دەسلەتتى ئەوئى نىيە كە قازانچىك يا زەرەرىك بە كەسى تىرتان بگەيەنيت، بەوستە م كارانه ش دەلئين: پچىژن سزاي ئەو ئاگرەي كە ئيوە بە درۆتان دەزاني و باوەرتان پىي نەبوو. **وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ**

آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ ؕ أَبَاؤُكُمْ

وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرٍ ۚ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٣﴾ جا

ئەگەر ئايەتە ئاشكراو پروونەكانى ئيمە بەسەرياندا بخوئىترىتەو، (كافران) دەلئين: ئەمە كەبرايەكەو دەيەويت لە ريگەو رپيازى باوانتان ويلتان بكات، هەروەها دەلئين: ئەمە شتىكى دەستەلبەست و هەلبەستراو، ئەوانەش كە كافرن دەربارەي ئەو حەق و راستىيەي كە بۆيان هاتوو دەلئين: ئا ئەمە سىحرو جادوويەكى ئاشكرايە!!

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِّنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيرٍ ﴿٤٤﴾ جا خو ئيمە هيچ كتيب و

نامەيەكان بۆ نەناردوون تا بيخوينن (تا لەرووي ئەووە تو بەدرۆ بجنەووە پروات پىي نەكەن)، وە پيش توش

هيچ پيغەمبەريكان بۆ رەوانە نەکردوون (تا لە سزاي بىئىمانى بيانترسىنيت). **وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَمَا**

بَلَّغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ ئەو خەلكەي پيش ئەمانيش (پيغەمبەرانى

خوایان) بەدرۆ خستەو بە مەرجيک بەقەدەر دەيەكى ئەوانە، ئەمانە دەسلەتدارو خاوەن دارايى نين، كەچى

پيغەمبەرەكانى ميان بەدرۆ خستەو، ئايا ناينن چۆن تۆلەم لى سەندن و چيم بەسەرهيان؟! **قُلْ إِنَّمَا**

أَعْظَمُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ خِزْفَةٍ ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ

لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيِّ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ پييان بلى: من ئامۆزگارى ئيوە دەكەم، كە، بۆ خواو لەبەر خوا، دوو

قۆلى و بەتەنەي، دانیشن و بيركەنەو (لەم قورئانە، لەم پيغەمبەرە، لەم بەرنامەيە) ئەم هاوئەلەي ئيوە (ﷺ)،

شيت نىيە، بەلكو ئەو تەنە ترسينەري ئيوەيە پيش ئەوئى سزايەكى سەخت پروويەرووتان بيت.. **قُلْ مَا**

سَأَلْتُكُمْ مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ پييان بلى: هەرچى

پاداشت و كرىيەكم داواکردوو هەر بۆ خۆتان، من پاداشت تەنە لەسەر خوايە، ئە خوايەش شايتە بەسەر

هه‌موو شتیکه‌وه. **قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ** ﴿٤٨﴾ ئه‌ی محمد ﷺ بلی: به‌راستی په‌روه‌ردگارم
 (سه‌رئه‌نجام) حه‌ق ده‌مالی به‌سه‌ر (به‌تال و ناحه‌قیدا) به‌راستی ئه‌و زاته زور شاره‌زایه به‌ نه‌ینی و شاروه‌کان.
قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ هه‌روه‌ها بلی: حه‌ق و راستی هات و به‌تال و ناحه‌ق بوی
 نه‌ما.. نه ده‌توانی ده‌ست پی‌بکاته‌وه، نه ده‌توانی بگه‌رپته‌وه دوخی جارانی. **قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ**
نَفْسِي وَإِنْ أَهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ بلی: ئه‌گه‌ر من گوم‌پ‌ایم ئه‌وه گوم‌پ‌ایه‌که‌م
 زه‌ره‌ری بۆ خۆم هه‌یه، خۆ ئه‌گه‌ر ریگه‌ی هیدایه‌تم گرتی‌ت ئه‌وه به‌هۆی نیگاو وه‌حیی په‌روه‌ردگارمه‌وه‌یه،
 به‌راستی ئه‌و زاته زور بیسه‌رو نزیکه. **وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ** ﴿٥١﴾ رۆژێک
 دیت کافران ده‌بینیت له‌ترسا خه‌ریکن زی‌ه ده‌که‌ن، دلنیا که له ده‌ست ده‌رناچن و رزگار بوونیا ئه‌سته‌مه،
 ئیتر هه‌ر له نزیکه‌وه ده‌ستگیر ده‌ک‌رین و باله‌ست ده‌ک‌رین. **وَقَالُوا ءَامَنَّا بِهِءِ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَٰوُشُ مِنْ مَّكَانٍ**
بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ ئه‌و کاته (به‌ ناچاری) ده‌لین: ئیامان (به په‌روه‌ردگارمان) هینا، به‌لام له‌و شوینه دووره‌وه ئیان چۆن
 ده‌سته‌ده‌که‌ویت (تازه کار له‌کار ترازراوه). **وَقَدْ كَفَرُوا بِهِءِ مِنْ قَبْلٍ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ**
 ﴿٥٣﴾ ئه‌وانه کاتی خۆی باوه‌ریان به‌خوا نه‌بوو، هه‌ر له‌دووره‌وه باسی نه‌ینی و شاراوه‌کانیان ده‌کردو، ده‌میان لیده‌دا.
وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿٥٤﴾ ئه‌وسا ئیتر
 له‌تیوان ئه‌مان و ئاره‌زوکانیاندا (به‌ربه‌ست دانرا)، هه‌روه‌کو پیشتر به‌ هاوشیوه‌ی ئه‌مان کرا، به‌راستی ئه‌وانه
 هه‌میشه‌و به‌رده‌وام له‌گومان و دوو‌دلیدا بوون (به‌رانبه‌ر ئیان و خۆیان بۆ دینداری یه‌کلای نه‌ده‌کرده‌وه).